

Vasile Militaru

*Vorbe cu tălc,
poezii și
psalmi versificați*

Vasile Militaru

*Vorbe cu tâlc,
poezii și
psalmi versificați*

*Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte IRINEU,
Arhiepiscop al Alba Iuliei*

Edura
REÎNTREGIREA
Alba Iulia, 2020

Tehnoredactare și copertă: Andrei Motora

Corectură: Pr. Nicolae Aloman, Andrei Motora

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILITARU, VASILE

Vorbe cu tâlc, poezii și psalmi versificați / Vasile Militaru;
carte tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte
IRINEU, Arhiepiscop al Alba Iuliei.- Alba Iulia : Reîntregirea,
2020

ISBN 978-606-509-448-2

821.135.1

EDITURA REÎNTREGIREA

Str. Mihai Viteazul, nr. 16

510010, Alba Iulia (RO)

Tel: 0258 811 690

editurareintregirea@gmail.com

www.editurareintregirea.ro

PREFAȚĂ

„Cuvintele cu tâlc”, aparținându-i unuia dintre scriitorii mult prea puțin răsfățați de exegeza literară și mult prea rareori recunoscuți a fi printre cei care au semnat, prin creație, gândire și mod de viață, gesturi memorabile de opoziție față de o istorie nedrept rânduiește – poetul Vasile Militaru – se cuvine să treacă în centrul atenției cititorului contemporan, mai ales în acest timp problematic, cu nefirești răsturnări ale grilelor de valori. Desigur, nu puțini sunt scriitorii români care, la o relectură atentă, ar putea reaseza cititorul actual sub semnul unor necesare interogații asupra propriului destin și, mai ales, asupra necesarelor reconsiderări ale relației ontologice și morale dintre om și sacru. Vasile Militaru impune, prin opera sa, un atare principiu al asumării unor responsabilități de orientare matricială corectă a ființei, în paradigma supremă a armoniilor creștine.

Despre poetul Vasile Militaru s-a scris extrem de puțin și nu neapărat din pricina clivajelor dintre mesajul operei sale și expectațiile timpului cultural pe care l-a traversat ori a celor care s-au succedat, ulterior, ci, probabil, mai ales din pricina unor comodități de lectură, care fac tot mai dificilă întoarcerea orizontului de așteptare al cititorului spre nișele estetice și ideatice care au întemeiat, în anumite epoci culturale, corpusul de opere aparținându-

le, în special, unor scriitori-cazuri, care au avut demnitatea de a fi identități-punte între conștiința *omului-în-istorie* și cea a omului ca mister și purtător de Taină divină. Fără a supralicita valoarea operei poetului Vasile Militaru, ne propunem, în deschiderea prezentei ediții, o succintă privire retrospectivă asupra operei și, implicit, asupra dimensiunii spirituale și a înălțimii conștiinței care a născut-o.

Vom spune, din capul locului, că suntem în vecinătatea unui scriitor problematic, situat, mereu, *între* planurile existentului (*între* secole, *între* atitudini estetice și culturale, *între* structuri politice), constant tentând limitele și marcat, până la sacrificiul de sine, de imperativele unei morale creștine autentice, pe care, preț de o viață, a simțit nevoia acută de a o transmite mai departe, ca pe un suprem dar. Născut la 21 septembrie 1886, în comuna Dobreni-Câmpurel, județul Ilfov, într-o familie românească tradițională de țărani plugari, viitorul poet s-a remarcat, încă din fragedă pruncie, printr-o sinceră dorință de a citi și de a se autoeduca, mergând pe linia principiilor creștine moștenite din familie, cele potrivit cărora omul este, înainte de orice, identitate sacralizată prin Taină și, desigur, orice lucrare a sa este proiecție a stării harice. Deloc întâmplător, Vasile Militaru avea să-și convertească pasiunea pentru cărți (și, mai ales, pentru lecturile biblice) în artă de a scrie, la numai 18 ani, încurajat și susținut de către Al. Vlahuță, Duiliu Zamfirescu și Barbu Ștefănescu-Delavrancea, începându-și colaborarea la revista „Literatură și artă română” (1904). În

/ Uneia îi zicem „haos”, alteia îi zicem „ură”). Mai mult, poezia psalmică păstrează semnificațiile consacrate ale simbolurilor creștin-ortodoxe, fiind vădită cunoașterea, de către poet, a textului biblic, dar și a tradiției psalmice românești, de la Dosoftei până în vremea sa.

Poate că, în răstimpuri, se cuvine să ne încetinim ritmul alergării și să adăstăm, în tihnă, în preajma unor rostiri calme precum cele ale poetului Vasile Militaru, omagiind deopotrivă o personalitate care și-a păstrat credința nesubjugată de pătimășele mreje ale lumii pragmatice și politice, până la sacrificiul suprem, dar și un raft al poeziei românești nedrept așezat într-un con de umbră. Și poate că, din când în când, ar trebui să rostim, împreună cu poetul, simplu și răspicat: „Ia seama pomilor în floare, tu, om cugetător, și spune: / Când toți își suie-n slăvi mireasma, nu-ți par că sunt în / rugăciune? / Au nu-ți par ei ca niște preoți ce-au îmbrăcat odăjdii sfinte, / Care lui Dumnezeu se-nchină, cădelnițând fără cuvine? / Cu brațele de floare pline, nu-ți par ei toți că le ridică / Spre Cel ce satură-n vecie și om, și fiară, și furnică?”.

Prof. univ. dr.
Diana Câmpian

*Textele din acest volum
au fost preluate din următoarele surse:*

Vasile Militaru, *Vorbe cu tâlc*, București, Editura Cartea românească, s.a.

Vasile Militaru, *Poezii*, București, Editura Basili-ca, 2017.

Vasile Militaru, *Psaltirea în versuri*, București, Editura Lumină din lumină, 2000.

CUPRINS

<i>Prefață</i>	5
----------------------	---

<i>Vorbe cu tâlc</i>	13
----------------------------	----

<i>Poezii</i>	91
---------------------	----

<i>Psalmi versificați</i>	125
---------------------------------	-----

